

KS. MIECZYSLAW RÓŻAŃSKI

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

PARAFIE POSŁUGI DUSZPASTERSKIEJ KSIĘDZA ADAMA LEPY

Słowa kluczowe: Archidiecezja Łódzka, parafie, duszpasterstwo

1. Wprowadzenie. 2. Biogram biskupa Adama Lepy. 3. Parafia św. Wojciecha w Dobroniu. 4. Parafia Przemienienia Pańskiego w Łodzi. 5. Parafia św. Urszuli w Łodzi. 6. Parafia Wniebowzięcia NMP w Łodzi. 7. Zakończenie

1. WPROWADZENIE

Zmarły 27 kwietnia 2022 r. biskup pomocniczy archidiecezji łódzkiej Adam Lepa przez całe swoje życie kapłańskie pełnił najróżniejsze posługi wynikające z faktu podjęcia decyzji, aby być duchownym Kościoła rzymskokatolickiego. Oprócz jego działalności *sensu stricto* na polu kościelnym znany był z działalności dydaktycznej i naukowej, zajmował się problematyką środków społecznego przekazu. Ten krótki czas, jaki minął od jego śmierci, nie pozwala jeszcze na całościowe spojrzenie, które stałoby się podstawą do opracowania bibliografii naukowej. Na tym etapie jednak ważne są wszelkie przyczynki, które będą opisywały działalność naukową, dydaktyczną, duszpasterską biskupa Adama, jak też będą opisywały środowisko, w którym wzrastał i działał. Te wszystkie badania dadzą w przyszłości pełniejszy obraz opracowania wspomnianej wyżej biografii.

Celem artykułu jest ukazanie parafii, do której został posłany ksiądz Adam Lepa po święceniach kapłańskich, aby realizować zadania wynikające z kapłańskiego powołania. Strukturalnie artykuł został podzielony na następujące części. Jako pierwszy przedstawiony zostanie krótki zarys biograficzny biskupa Lepy, a następnie w porządku chronologicznym opisane zostaną parafie, w których pracował. Będą to dwie parafie, w których pełnił funkcję wikariusza: św. Wojciecha w Dobroniu i Przemienienia Pańskiego w Łodzi, oraz w dwie parafie, gdzie pełnił funkcję proboszcza: św. Urszuli i Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Łodzi.

2. BIOGRAM BISKUPA ADAMA LEPY

Urodził się 17 marca 1939 r. w Łodzi w rodzinie robotniczej. Po ukończeniu szkoły podstawowej w latach 1952–1956 kształcił się w Niższym Seminarium Duchownym w Łodzi. Następnie w latach 1956–1961 odbył studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Łodzi. Pracę dyplomową z teologii, zatytułowaną *Jan Chrzyciel a Qumran*, napisał pod kierunkiem ks. prof. dr hab. Lecha Stachowiaka¹. Świeceń kapłańskich udzielił mu biskup Jan Kulik 18 marca 1962 r. w kościele Podwyższenia Świętego Krzyża w Łodzi. W latach 1962–1965 studiował katechetykę na Wydziale Teologicznym Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, gdzie uzyskał stopień magistra na podstawie pracy *Wychowanie w rodzinie a przestępczość młodzieży*, przygotowanej pod kierunkiem ks. doc. dr hab. Józefa Dajczaka, kierownika Katedry Katechetyki. Studia doktorskie z pedagogiki odbył na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, uzyskując tam w 1974 r. stopień naukowy doktora². Pracę doktorską zatytułowaną *Błędy wychowania w środowisku rodziny wielkomiejskiej w wypowiedziach młodzieży i rodziców* napisał pod kierunkiem prof. dr hab. Stefana Kunowskiego, kierownika Katedry Pedagogiki. Recenzentami byli: ks. prof. dr hab. Piotr Poręba, kierownik Katedry Pedagogiki Rodziny, oraz prof. dr hab. Stanisław Siek, kierownik Katedry Psychologii Ogólnej i Metodologii Badań w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie³. Praca miała charakter interdyscyplinarny (pedagogika-psychologia).

W tym samym czasie skierowany został do pracy duszpasterskiej. W latach 1962–1964 pracował jako wikariusz w parafii św. Wojciecha w Dobroniu. Następnie w latach 1964–1978 był wikariuszem w parafii Przemienienia Pańskiego w Łodzi. Od 1978 do 1982 r. był proboszczem parafii św. Urszuli w Łodzi, a od 1982 do 1988 r. parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Łodzi.

Prowadził także działalność na innych polach aktywności duszpasterskiej. Od 1965 r. był przewodniczącym Diecezjalnej Komisji ds. Środków Społecznego Przekazu, a w 1978 r. został przewodniczącym Wydziału Duszpasterstwa Kurii Biskupiej. Pełnił tę funkcję z niewielkimi przerwami do 2012 r. W latach 1978–1981 był diecezjalnym duszpasterzem akademickim. W tym samym czasie (1978–1982) pełnił funkcję diecezjalnego duszpasterza nauczycieli i wychowawców. Był członkiem Rady Kapłańskiej i Kolegium Konsultorów. Był przewodniczącym diecezjalnego komitetu organizującego pielgrzymkę Jana Pawła II w Łodzi (1987 r.)⁴.

W 1975 r. rozpoczął wykłady w Wyższym Seminarium Duchownym w Łodzi z zakresu pedagogiki mass mediów, a w 1978 r. z psychologii. W 1988 r. został wykładowcą psychologii w Punkcie Konsultacyjnym Akademii Teologii Katolickiej w Łodzi, a w 1994 r. wykładowcą pedagogiki mass mediów w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. W latach 1988–1993 sprawował urząd rektora

---

¹ Archiwum Archidiecezjalne w Łodzi (dalej AAL), Akta Kurii Diecezjalnej Łódzkiej (AKDL), Akta Personalne (dalej AP), b. pag.

² Tamże.

³ Tamże.

⁴ J. Pater, *Biskup Adam Lepa – duszpasterz i nauczyciel*, ŁST 17 (2008), 17–18.

Wyższego Seminarium Duchownego w Łodzi, Był założycielem czasopisma naukowego „Łódzkie Studia Teologiczne”, którego w latach 1991–1993 był redaktorem naczelnym⁵.

W 1986 r. otrzymał godność kapelana Jego Świątobliwości, w rok później nominację na kanonika gremialnego Kapituły Katedralnej Łódzkiej (obecnie Archikatedralnej Kapituły Łódzkiej) Pełnił w niej później funkcje prałata archidiacona i prałata dziekana⁶.

4 grudnia 1987 r. został prekonizowany biskupem pomocniczym diecezji łódzkiej ze stolicą tytularną Regiana. Święcenia biskupie otrzymał 2 stycznia 1988 w katedrze św. Stanisława Kostki w Łodzi. Głównym konsekratorem był kardynał Józef Glemp, prymas Polski, a współkonsekratorami biskupi łódzcy: Władysław Ziółek, Józef Rozwadowski, Jan Kulik i Bohdan Bejze. Jako zawołanie biskupie przyjął słowa IN CARITATE ET PATIENTIA (W miłości i cierpliwości).

W Konferencji Episkopatu Polski w latach 1989–1994 był przewodniczącym Komisji ds. Środków Społecznego Przekazu, w latach 2012–2014 należał do Rady Stałej KEP. Został przewodniczącym Zespołu Programowego ds. Telewizyjnych Transmisji Mszy Świętej i wszedł w skład Rady ds. Środków Społecznego Przekazu. Ponadto pełnił wiele funkcji, m.in. wiceprzewodniczącego Rady Programowej Katolickiej Agencji Informacyjnej, w latach 1991–1999 był członkiem Komisji Głównej II Polskiego Synodu Plenarnego. W latach 1989–1994 zasiadał w Europejskim Komitecie Biskupów ds. Mediów Masowych (CEEM).

Po święceniach biskupich prowadził nadal działalność naukowo-dydaktyczną. Od 1994 r. prowadził zajęcia dydaktyczne w Instytucie Edukacji Medialnej i Dziennikarstwa Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Brał udział w sympozjach i konferencjach naukowych Jego dorobek naukowych obejmuje 12 książek i kilkaset publikacji naukowych i popularnonaukowych o dominującej tematyce dotyczącej funkcjonowania współczesnych mass mediów⁷.

Otrzymał wiele odznaczeń i nagród: m.in. Honorowe Członkostwo Katolickiego Stowarzyszenia Filmowego oraz Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy, Nagrodę „Sursum Corda”, Nagrodę im. Jana Pawła II, Medal o Niepodległość Polski i Prawa Człowieka, Medal „Pro Memoria”, Nagrodę im. Juliana Kulentego, Honorowe Członkostwo Zakonu Bonifratrów, Medal Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, Medal im. Profesora Janusza Groszkowskiego, tytuł Honorowego Obywatela Gminy Dobroń⁸.

Po ukończeniu 75 lat, zgodnie z kan. 411 i 401 § 1 Kodeksu Prawa Kanonicznego, złożył rezygnację z urzędu biskupa pomocniczego archidiecezji łódzkiej, przyjętą 27 maja 2014 r. przez papieża Franciszka⁹.

⁵ AAL, AKDŁ, AP, fizyka personalna.

⁶ J. Pater, *Biskup Adam Lepa – duszpasterz...*, dz.cyt., 18.

⁷ Ostatnia opublikowana bibliografia zbiorcza: J. Pater, *Biskup Adam Lepa – wykaz publikacji*, ŁST 17 (2008), 73–101.

⁸ J. Parter, dz.cyt., 19.

⁹ *Komunikat o przyjęciu rezygnacji biskupa Adama Lepy przez Ojca Świętego Franciszka*, WAŁ (2014) nr 5, 274.

Biskup Adam Lepa zmarł w środę, 27 kwietnia 2022 r. w 83. roku życia, 60. kapłaństwa i 34. biskupstwa.

3. PARAFIA ŚWIĘTEGO WOJCIECHA W DOBRONIU

Wieś Dobroń w okresie średniowiecznym znajdowała się na terenie kasztelanii Chropy. Była ona najpierw wsią książęcą, następnie weszła w skład dóbr Kapituły Katedralnej Krakowskiej. Już w XVI w. we wsi tej wybudowano drewniany kościół, który pełnił rolę filii parafii w Łasku i był obsługiwany przez wikariuszy kolegiaty łaskiej. Kościół ten został rozebrany 1763 r. z powodu złego stanu technicznego. Kapituła Krakowska ufundowała wówczas nowy kościół, który wybudowany został w latach 1776–1779. Projekt nowej świątyni i jej wyposażenia miał sporządzić kanonik ks. Sebastian Sierakowski¹⁰. Po wybudowaniu nowego kościoła ówczesny arcybiskup gnieźnieński i prymas polski Antoni Kazimierz Ostrowski erygował 23 czerwca 1780 r.¹¹ nową parafię pw. św. Wojciecha. Teren nowej parafii objął wsie, które dotychczas należały do parafii łaskiej: Dobroń, Mogilnie, Ldzań, Róża, Olędry¹². Pierwszym proboszczem nowej parafii został Wojciech Węclawski, dotychczasowy wikariusz kolegiaty łaskiej¹³.

W czasie rozbiorów parafia znalazła się w zaborze pruskim i po sekularyzacji dóbr kościelnych przez władze zaborcze wieś Dobroń otrzymała w 1797 r. prawem donacji francuski szambelan de Saint-Paterne, który w następnym roku sprzedał ją wdowie po majorze Rajmundzie Saint-Paul. Potem stała się ona wsią rządową. Po upadku Księstwa Warszawskiego teren parafii znalazł się w zaborze rosyjskim i w wyniku Bulli *Ex imposita nobis* z 1818 r. parafia weszła w skład diecezji włocławskiej, w której strukturach pozostawała do 1925 r. wówczas to na mocy Bulli papieskiej *Vixdum Poloniae unitas* włączona została do diecezji łódzkiej¹⁴.

Dla księdza Adama Lepy była to pierwsza parafia, której miał pełnić posługę duszpasterską po święceniach kapłańskich. Nominację na wikariusza tej parafii otrzymał w dzień święceń, czyli 18 marca 1962 r. Parafia ta znajdowała się niedaleko Pabianic i była dobrze skomunikowana linią kolejową z Łodzią. Wówczas znajdowała się w dekanacie łaskim i według spisu duchowieństwa z 1963 r. na jej terenie zamieszkiwało około 3,5 tys. osób¹⁵. Parafia nie była zbyt rozległa. Mieszkańcy z najdalszych wsi mieli do kościoła parafialnego ok. 9 km (Brogi). Wówczas proboszczem tej parafii był ks. Jan Bienias, który zmarł kilka miesięcy

¹⁰ Dokumenty opisujące nową parafię z 1781 r. zamieszczono w: M. Baruch, *Pabianice Rzgów i wsie okoliczne*, Pabianice 1930, 106–109.

¹¹ Archiwum Diecezjalne we Włocławku (dalej ADWł), AAG wiz. 72, 388; *Regesty z wybranych zapisek akt działalności arcybiskupów gnieźnieńskich*, wyd. H. Rybus, ABMK, t. 3 (1961), 377,

¹² Archiwum Archidiecezjalne w Gnieźnie, A Cons E 24a, k. 35.

¹³ ADWł, AAG wiz 80, 133–134; M. Różański, *Duchowieństwo parafialne archidiekanatu ujazdowskiego w XVIII w. Studium prozopograficzne*, Łódź 2010, 317.

¹⁴ Tekst bulli, P. Stanko, *Bulla Vixdum Poloniae unitas z 28 października 1925 r.: geneza, znaczenia, dzieje, edycja*, Katowice 2015.

¹⁵ *Spis duchowieństwa i parafii diecezji łódzkiej 1963*, Łódź 1963, 78.

później 1 sierpnia 1962 r.¹⁶, a jego następcą został od 15 września 1962 r. ks. Stefan Porczyk. Początek pracy duszpasterskiej ks. Adama zbiegła się z działaniami atakującymi i ograniczającymi funkcjonowanie Kościoła katolickiego. Jednym z jego przejawów było zlikwidowanie w 1961 r. nauczania religii w szkołach. Jednym z zadań wikariusza było wraz z proboszczem organizowanie punktów katechetycznych, w których mogłaby odbywać się nauka religii. Najczęściej nauczał w domach prywatnych. Z powodu braku źródeł archiwalnych trudno jest wskazać, jaki był zakres obowiązków ks. Adama poza oczywiście obowiązkami liturgicznymi jako wikariusza parafii.

4. PARAFIA PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO W ŁODZI

Po dwóch latach działalności duszpasterskiej w wiejskiej parafii ks. Adam Lepa przeniesiony został przez władze duchowną 13 sierpnia 1964 r. r. na stanowisko wikariusza do parafii Przemienienia Pańskiego w Łodzi¹⁷. Pracował w niej 14 lat, w latach 1964–1978.

Parafia Przemienienia Pańskiego w Łodzi erygowana została podczas I wojny światowej 7 czerwca 1915 r. przez biskupa włocławskiego Stanisława Zdzitowieckiego. Powstała ona przy wybudowanej w latach 1905–1907 kaplicy, która stanowiła filię parafii św. Wojciecha na Chojnach¹⁸. Nowa parafia liczyła prawie 30 tys. wiernych, a jej pierwszym proboszczem został ks. Ryszard Malinowski. Po powstaniu parafii dzięki staraniom wspólnoty wiernych w latach 1923–1925 do istniejącej kaplicy dobudowano trzy nawy. Kościół poświęcony został przez biskupa Wincentego Tymienieckiego w 1925 r.¹⁹. Od 1929 r. dokonywano zmian architektonicznych struktury kościoła.

W okresie do II wojny światowej wraz z proboszczem w parafii pracowało przynajmniej 2 lub 3 wikariuszy, z których najsłynniejszy był ks. Ignacy Skorupka. Rozpoczął pracę w parafii we wrześniu 1918 r. Był prefektem szkół łódzkich – 8-klasowego Gimnazjum męskiego przy dzisiejszej ulicy ks. I. Skorupki, Gimnazjum żeńskiego pani Michaliny Sobolewskiej oraz Kursów Wieczorowych im. Barczewskiego. Był także założycielem Gimnazjum „Oświata” i pierwszym prezesem rady nadzorczej tej szkoły. W 1919 r. przeniesiony został do Warszawy²⁰.

Dynamiczny rozwój parafii w okresie międzywojennym, przy której istniało wiele organizacji katolickich, przerwany został w czasie II wojny światowej. Parafia funkcjonowała jako jedna z 3 przeznaczonych w mieście dla Polaków (pozostałe to: św. Antoniego na Bałutach i św. Kazimierza na Widzewie), ale posługa duszpasterska była bardzo mocno ograniczona przez władze okupacyjne. Po wojnie

¹⁶ S. Jaworski, *Śp. ks. kanonik Jan Bienias*, WDŁ 1962, nr 12,

¹⁷ *Spis duchowieństwa i parafii diecezji łódzkiej 1966*, Łódź 1967, 110.

¹⁸ J. Szałowski, *Narodziny i dzieje parafii*, w: *Parafia Przemienienia Pańskiego w Łodzi. Jubileusz 90-lecia*, Łódź 2005, 18–19.

¹⁹ Tamże, 23.

²⁰ Tamże, 23–24.

rozpoczęły się kolejne lata trudności tworzone przez rządzących Polską komunistów. Powstające od lat 60. nowe osiedla, znajdujące się na terytorium parafii, doprowadziły do sytuacji, że parafia Przemienienia Pańskiego liczyła kilkadziesiąt tysięcy wiernych. Sytuacji nie ułatwiała modernizacja ulic wokół kościoła. W latach 60. przeprowadzono szeroką ulicę między kościołem a domem parafialnym (zamienionym na kino „Roma”) i poszerzono ul. Rzgowską w taki sposób, aby jezdnia przebiegała w pobliżu wejścia do kościoła. W tamtym czasie parafia ta należała do jednych z większych w Łodzi i według stanu z 1966 r. liczyła około 20 tys. parafian, a w 1980 r. około 34 tys. parafian²¹.

Ksiądz Adam Lepa rozpoczął pracę duszpasterską w parafii, która miała przedwojenne tradycje działalności stowarzyszeń katolickich o charakterze oświatowo-wychowawczym i społecznym. Działania te były bardzo mocno ograniczane przez władze komunistyczne. W 1965 r. założył prężnie działające duszpasterstwo akademickie, które było jednym z pierwszych w Łodzi²². Duszpasterstwo to prowadził przez cały czas pracy w tej parafii.

5. PARAFIA ŚW. URSZULI W ŁODZI

Kościół pw. św. Urszuli w Łodzi został wybudowany przez Zgromadzenie Sióstr Urszulanek SJK w latach 1931–1933 na placu ofiarowanym siostronom przez rodzinę Przybyłów. Poświęcenie kamienia węgielnego odbyło się 11 września 1932 r., a w rok później 1 października 1933 r. ordynariusz łódzki biskup Wincenty Tymieniecki przewodniczył pierwszej Mszy św. w tym kościele²³.

Kościół i przez wiele lat był kościołem filialnym parafii katedralnej. Z powodu braku zgody na budowę kościołów w Łodzi, 12 listopada 1971 r. biskup ordynariusz Józef Rozwadowski utworzył przy tym kościele samodzielne duszpasterstwo.

Pod koniec 1978 r. ordynariusz łódzki postanowił erygować parafię przy kościele św. Urszuli. W tym czasie od 4 grudnia 1978 r. rektorem kościoła został mianowany ks. Adam Lepa. 15 grudnia 1978 r. Kuria Biskupia powiadomiła Wydział ds. Wyznań w Łodzi, że Ordynariusz zamierza erygować parafię przy kościele św. Urszuli²⁴. Odpowiedź urzędu była odmowna²⁵. W tej sytuacji biskup Rozwadowski zaczął działać metodą faktów dokonanych. 15 marca 1979 r. powołał do istnienia samodzielny Ośrodek Duszpasterski. Według dekretu powołującego Ośrodek jego rektor pod względem praw i obowiązków zawartych w prawie kanonicznym został zrównany z proboszczami, a jego współpracownicy z wikariuszami²⁶. W niespełna rok później 3 stycznia 1980 r. Kuria ponownie zwróciła się z prośbą i powiadomiła odnośne

²¹ *Diecezja Łódzka. Struktura terytorialno-administracyjna i duchowieństwo*, Łódź 1980, 242.

²² J. Szałowski, dz.cyt., 31; D. Mordaka, *Duszpasterstwo akademickie Tabor*, w: *Parafia Przemienienia Pańskiego w Łodzi. Jubileusz 90-lecia*, Łódź 2005, 59.

²³ *Diecezja Łódzka. Struktura...*, dz.cyt., 230.

²⁴ AAL, AKB, Akta parafii św. Urszuli, b. sygn., b. pag., l.dz. 1697/78.

²⁵ Tamże, pismo z 14.01.1979, wz. I. 6813/1/79.

²⁶ Tamże, l.dz. 324/79.

władze, że Ordynariusz zamierza utworzyć parafię przy kościele św. Urszuli i istniejącego od roku samodzielnego ośrodka parafialnego²⁷. Pismo Urzędu ds. Wyznań z 1 lutego 1980 r. powiadomiło, że prezydent miasta Łodzi nie zgłasza zastrzeżeń²⁸. W cztery dni później, 5 lutego 1980 r., Ordynariusz utworzył parafię pw. św. Urszuli. Dekret wszedł w życie 10 lutego 1980 r.²⁹, a dotychczasowy rektor ośrodka ks. Adam Lepa został pierwszym proboszczem nowo erygowanej parafii.

6. PARAFIA WNIEBOWZIĘCIA NMP W ŁODZI

Parafia Wniebowzięcia NMP w Łodzi jest najstarszą parafią w mieście. Erygowana została przez arcybiskupa gnieźnieńskiego Jarosława Bogorię Skotnickiego w 1430 r. Pierwotnie wzniesiony był drewniany kościół, wystawiony staraniem późniejszego proboszcza tej parafii księdza Piotra Śliwki³⁰. Fundatorem tego kościoła był biskup wrocławski Zbylut Golanczewski, gdyż ówczesna wieś Łódź należała do dóbr biskupów wrocławskich. Kolejny kościół wybudowany został w latach 1765–1768 z fundacji biskupa wrocławskiego Antoniego Zdzisława Ostrowskiego³¹. Kościół ten w 1888 r. został przeniesiony na ówczesny cmentarz, gdzie powiększony stanowi obecną parafię św. Józefa przy ul. Ogrodowej.

Nowy kościół Wniebowzięcia NMP wybudowany został w latach 1888–1897³² w stylu neogotyku nadwiślańskiego i konsekrowany w 1897 r. przez biskupa pomocniczego warszawskiego Kazimierza Ruskiewicz³³.

Ksiądz Adam Lepa proboszczem tej parafii został w 1982 r. i pełnił w niej posługę duszpasterską przez 6 lat, czyli do 1988 r. Jako proboszcz tej parafii został biskupem pomocniczym diecezji łódzkiej. Parafia znajdowała się w starej części miasta i miała wiele lokalnych tradycji, które wytworzone zostały przez wieki jej działania i które nie zostały zniszczone ograniczeniami władz komunistycznych. Do nich należało m.in. funkcjonowanie stowarzyszeń sięgających czasów XIX w. i lat międzywojennych, III Zakonu św. Franciszka, działalności duszpasterstwa akademickiego, a także chóru, asysty i liturgicznej służby ołtarza. Zarządzanie tymi wszystkimi organizacjami parafialnymi odbywało się pod kierunkiem księdza proboszcza, który doświadczenie działania z takimi grupami miał z pracy we wcześniejszych parafiach. Jako proboszcz tej parafii został biskupem pomocniczym diecezji łódzkiej. Ksiądz Adam Lepa po okresie wakacyjnym 1988 r. został mianowany rektorem Wyższego Seminarium Duchownego w Łodzi i rozpoczął nowy etap pracy duszpasterskiej.

²⁷ Tamże, l.dz. 4/80.

²⁸ Tamże, wz. 6813/1/80.

²⁹ Tamże, l.dz. 180/80.

³⁰ P. Zwoliński, *Dzieje parafii Wniebowzięcia NMP na tle rozwoju Łodzi*, Łódź 1998, 18.

³¹ Tamże, 21–23.

³² Tamże, 47, 92–94.

³³ *Diecezja Łódzka. Struktura...*, 254.

7. ZAKOŃCZENIE

Celem niniejszego artykułu było ukazanie w skrótowym zarysie parafii, w których pracował ks. A. Lepa jako wikariusz i proboszcz. To zarysowanie środowisk, z jakimi tradycjami duszpasterskimi w parafii wiejskiej i parafiach miejskich się spotkał, a to da możliwość przy dalszych badaniach na zobrazowanie, na ile te tradycje zaważyły na jego działalności duszpasterskiej jako biskupa.

BIBLIOGRAFIA

Materiały archiwalne

Archiwum Archidiecezjalne w Łodzi

Akta Kurii Diecezjalnej Łódzkiej, Akta Personalne, fiszka personalna
Akta Kurii Biskupiej, Akta parafii św. Urszuli, b. sygn.

Archiwum Diecezjalne we Włocławku

AAG Wiz. 72; AAG wiz 80

Archiwum Archidiecezjalne w Gnieźnie

A Cons E 24a.

Literatura

Baruch M., *Pabianice Rzgów i wsie okoliczne*, Pabianice 1930.

Diecezja Łódzka. Struktura terytorialno-administracyjna i duchowieństwo, Łódź 1980.

Jaworski S., *Śp. ks. kanonik Jan Bienias*, WDŁ 1962, nr 12.

Komunikat o przyjęciu rezygnacji biskupa Adama Lepy przez Ojca Świętego Franciszka, WAŁ 2014, nr 5, 274.

Mordaka D., *Duszpasterstwo akademickie Tabor*, w: *Parafia Przemienienia Pańskiego w Łodzi. Jubileusz 90-lecia*, Łódź 2005.

Pater J., *Biskup Adam Lepa – Duszpasterz i nauczyciel*, ŁST 17 (2008), 17–18.

Pater J., *Biskup Adam Lepa – wykaz publikacji*, ŁST 17 (2008), 73–101.

Regesty z wybranych zapisek akt działalności arcybiskupów gnieźnieńskich, wyd. H. Rybus, ABMK, t. 3 (1961).

Różański M., *Duchowieństwo parafialne archidiaconatu ujazdowskiego w XVIII w. Studium prozopograficzne*, Łódź 2010.

Spis duchowieństwa i parafii diecezji łódzkiej 1963, Łódź 1963.

Spis duchowieństwa i parafii diecezji łódzkiej 1966, Łódź 1967.

Stanko P., *Bulla Vixdum Poloniae unitas z 28 października 1925 r.: geneza, znaczenia, dzieje, edycja*, Katowice 2015.

Szałowski J., *Narodziny i dzieje parafii*, w: *Parafia Przemienienia Pańskiego w Łodzi. Jubileusz 90-lecia*, Łódź 2005, 18–19.

Zwoliński P., *Dzieje parafii Wniebowzięcia NMP na tle rozwoju Łodzi*, Łódź 1998, 18.

PARISHES OF PASTORAL SERVICE PRIEST ADAM LEPA

Summary

During his pastoral ministry, Father Adam Lepa was directed to four parishes. Each of them had its own pastoral specifics. In the first two of these, St Adalbert's parish in Dobroń and the Transfiguration of the Lord parish in Łódź, he served as vicar. In the other two, St Ursula's and the Assumption of the Blessed Virgin Mary parishes in Łódź, he held the office of parish priest. In St Ursula's parish he was the first parish at the pre-existing pastoral centre, and the second parish he took over as parish priest was the oldest parish in Łódź.

Key words: Archdiocese of Lodz, parishes, pastoral

Nota o Autorze

Ksiądz **Mieczysław RÓŻAŃSKI** – prezbiter archidiecezji łódzkiej, dr hab. prof. uczelni, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Filia w Ełku, zastępca dyrektora Archiwum Archidiecezjalnego w Łodzi. ORCID 0000-0003-3345-1740
Kontakt e-mail: mieczyslaw.rozanski@uwm.edu.pl